

עפ"ג 49569/12/22 - רועי יוסף פולדמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

22 פברואר 2023 עפ"ג
22-12-22 49569 פולדמן נ' מדינת ישראל

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
כבוד השופט גיל דניאל

כבוד השופט יובל ליבדרא
המערער: רועי יוסף פולדמן

נגד מדינת ישראל המשיבה:

nocachim:

המערער ובא-כוו, עו"ד אריה מנדי

ב"כ המשיבה, עו"ד רות מרום

מהות הערעור: ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום, אילת. כבוד השופט ג. אדלמן מיום 20.11.22, ת.פ.
25297-09-21

פסק דין

המערער הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של נהייה פוחצת של רכב לפי סעיף 338 (א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 בחוק העונשין; סטייה מתביב נסיעה (נסיבות מחמירות) לפי סעיף 40 בתקנות התעבורה תש"ל - 1970; התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) בתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה"); פניות פרסה- סיכון עברי דרך - נסיבות מחמירות לפי סעיף 44(א) לתקנות התעבורה; סיכון הולך וגל במעבר ח齐ה - נסיבות מחמירות לפי תקנה 67 (א) בתקנות התעבורה; ואו צוות לתמרור 401 לפי תקנה 22(א) בתקנות התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 10.9.2021 בשעה 18:18 או בסמוך לה, המערער נהג ברכב והבחן בשוטר שנסע אחריו בנידת משטרה, לאחר שנחشد כי קנה סם מסוכן אחר. אז החל המערער להאיץ את רכבו תוך שעקב רכב בתוך צומת; חלף בסמוך לבית ספר ועקב מימיין רכב אחר בהתקרבו אל מעבר ח齊ה להולכי רגל המסתומן על פני הכביש, תוך סכנה אפשרית למשתמשי הדרך אשר ניסו באותה העת לחצות את הכביש; המשיך בנסיעה פרועה במטרה להימלט משוטרים שנסעו אחריו; נהג בניגוד לכיוון התנועה בכביש דו טררי; לא עצר בתמרור "עצור"; במטרה להתחמק מנידית משטרה שניסתה לחסום אותו הסיט את רכבו שמאליה, ונהג על כביש חד טררי בניגוד לכיוון התנועה, תוך שהוא גורם לרכב ולאוטובוסים לסתות מכיוון נסיעתם על מנת שלא יפגעו ברכבו; עלה על אי תנועה והמשיך לנסוע בმהירות, עד שהתנגש ברכבו של אחר וגורם לו נזק בחלקו האחורי; לאחר מכן המשיך בנהוגתו ולא צוית לתמרור "אין כניסה" ונסע ב מהירות ובניגוד לכיוון התנועה, וכמעט ופגע ברכבים של עברי אורח, תוך שהוא ממשיך לנהוג ב מהירות מופרזת; ובמהמשך, לא צוית לתמרור "עצור", ולתמרור "אין כניסה", והמשיך לנהוג את רכבו בניגוד לכיוון התנועה ובאופן פרוע; בשלב מסוים הגיע המערער אל רחוב חנייה הסמוכה לבית מלון שם נהג ב מהירות, התנגש ברכב נוסף, וגורם לו נזק

עמוד 1

בחלקו האחורי; ואז נטש את רכבו והחל לברוח רגלית מהשופרים לתוכ המלוון, תוך שבר את מנגן הסגירה של דלת שהיתה במקומם, וניפץ דלת זכוכית נוספת וכתוצאה לכך אף נפצע בידו וברגלו.

שירות המבחן ערך תסוקיר על המערער ממנו עולה שהמערער בן 29, רוק. לא גויס בשל אי התאמה. בהיותו בן 15 ביצע עבירות סמיים. לחובתו שתי הרשעות קודמות שהתיישנו. ו- 17 הרשעות תעבורה קודמות, בגין נידון בעיקר לkidnapping. תיאר שמאז גיל 21 אינו צריך סמיים, אך בדצמבר 2021 החל לצורק קנאבים באישור רפואי בשל כאבי גב. אשר לעבירה מודה ולוקח אחריות מלאה על ביצועה. התקשה להסביר את הסיבות לביריחתו מהשופרים. ושירות המבחן התרשם שהמערער הציג בפניו תמונה שטחית אשר לנسبות שהובילו לעבירה. שירות המבחן ציין כי התנהגותו של המערער בתחום התעבורה מאופיינת בחציית גבולות מתמשכת, ובמצבי דחק יתכן והוא יתקשה להתמודד עם קשיים ביצוריה אדפטיבית. תיאר שהמערער שולב בקבוצה טיפולית במסגרת הליך המעצר ונראה שמעשה העבירה אינו מאופיין את אישיותו. העירך כי לאור הדרכ הטיפולית שעבירה, היעדר הסתמכויות נוספות, והשפעת ההליך הפלילי עליו, הסיכון להתנהגות פורצת חוק הצטמצם. והמליץ להטיל על המערער צו מבחן, ושל"צ.

התביעה עתירה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 14 ל- 24 חודשים מאסר, ולמקום את עונשו של המערער ברף הבינוי - גובה של המתחם, בנוסף למאסרים מותניים, פסילה בפועל למשך 4 שנים, ופסילה על תנאי.

ההגנה טענה כי רף הענישה בנסיבות האלה נע בין אי הרשעה במקרים מסוימים, צו שירות לטעלת הציבור, לבין מאסר מותני. ועתירה לאמץ המלצת שירות המבחן, ולהטיל על המערער פסילה קצרה, שתתחיל מיום גזר הדין.

בית המשפט עמד על הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע המערער ועל מידת הפגיעה בהם אותה העירך כגבוהה; על נסיבות ביצוע העבירה; ועל מדיניות הענישה הנוגנת, תוך הפניה לפסיקה. וקבע כי מתחם העונש הולם לעבירות בנסיבותיה נע בין 11 ל- 24 חודשים מאסר בפועל, לצד פסילת רישיון בפועל. אשר לעונש הראי למערער, צינו הودאות בעבירות ולקיחת האחריות על מעשיו; העובדה שלא הסתבר בעבירות נוספות; ההליך הטיפולי שבו השתלב; והתרששות שירות המבחן והמלצתו, ומנגד עברו הפלילי שהתיישן ועברו התעבורי הכלל 17 הרשעות; ונקבע שיש למקום ברף התמחון של מתחם הענישה. אשר להמלצת שירות המבחן, נקבע שננתנו של המערער אינם מצדיקים חריגה ממתחם העונש הולם. ובוסףו של יום הוטלו על המערער 11 חודשים מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, 24 חודשים פסילה בפועל ושנת פסילה על תנאי.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור כי בית המשפט שגה בכך בקבעת מתחם העונש והן בעונש עצמו. מתחם העונש הולם נע בין מספר חודשים מאסר לשנת מאסר אחת. והוא על בית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ולקבוע את עונשו של המערער בחריגה ממתחם העונש הולם. ולהילופין להטיל על המערער עונש מאסר קצר יותר לריצוי בעבודות שירות. בטיעונו ע"פ הopsis, כי למرات חומרת מעשי המערער הרי שבוסףו של דבר לא נגרמו תוכאות קשות. ושמ גם מתחם העונש שנקבע בבית משפט קמא מתאים, יש מקום לקבוע את עונשו של המערער בסטייה

מןנו. צין שהמדובר באירוע חד פעמי ושתקופת המאסר שהמערער ישא איננה ארוכה וудיף לקבוע במקומה עונש של מאסר בעבודות שירות, שלא יחשוף את המערער לחברה העברנית שבכלא.

ב"כ המשיבה ביקשה לדחות את הערעור. טענה, כי מעשי המערער חמורים והם נעשו תוך אדישות מוחלטת של המערער לח"י אדם. המרדף אחריו נמשך זמן והצריך הפעלת כוחות. ובסופה של דבר העונש שהוטל עליו התחשב בתנונו ונסיבותו.

עיננו בכל החומרים הנוגעים לעניין ושמענו את טיעוני הצדדים והחלטנו לדחות את הערעור.

המערער הורשע בין היתר בעבירות של סיכון הולך רgel במעבר חציה בנסיבות מחמירות ונήיגה פוחצת. הצד השווה שבhan הוא פוטנציאלי הסיכון לח"י אדם. שבירת הח"ם והגוף הם מהערכים החברתיים המרכזיים והחשובים ביותר המוגנים בעבירות הפליליות. ומתבגר הדברים ההתייחסות להפרת חוק המתבטאת בסיכון או העמדה בסיכון של לח"י אדם הינה של רצינות וחומרה.

העבירה של הניגת רכב בפיזיות, יכולה להתבצע בקשת רחבה של מצבים. במקרה האחד נמצאות הנסיבות העולות אך במעט על עבירות תעבורת ובקצה השני נמצאות הנסיבות הטומנות בחובן סכנה ממשית לאדם, הקרובות באופן הפיזי לעבירת סיכון לח"י אדם בנתיב תחבורה. בהתאם, הענישה המוטלת נעה על פני מנעד שבין מאסר בעבודות שירות ועד ל- 30 חודשים מאסר בפועל (ראה ע"פ 3867/08 מוחמד סיאמי נגד מדינת ישראל, 08.09.03; ע"פ 8704/08 הייב נגד מדינת ישראל, 23.4.09; ע"פ 4836/11 חמאד נגד מדינת ישראל, 11.1.12; ע"פ 09/5691 ג'ארין נגד מדינת ישראל, 09.10.11).

הניגת המערער כללה כאמור סיכון רבים ומשמעותיים - התרכשות אירעה בשעת לפנות ערבי, פעליה, ונפרשה על פני כברתת דרך ארוכה, לאורך רחובות שכונתיים ורחובות מרכזיים, רבים, בעיר אילית; במהלך בריחת המערער מהשוטרים שדליךו אחריו, המערער נסע במהירות מופרצת ובפראות; ובין היתר עקף רכב מימין בקרבת מעבר חציה בעת שהולכי רגל ניסו לחצות את הכביש; נג פעמים נגד כיוון התנועה כשבחאת הפעמים נסעו מולו רכב ואוטובוס, שנאלצו לסתות על מנת למנוע התנגשות; פעם אחר פעם המערער לא צית לTIMER עוצר שהיה בדרכו; המערער התנגש ברכב במסלול בריחתו; ובסופה של דבר התנגש ברכב חונה, עצר את רכבו וברח רגילה.

הניגת רכב בעלת מאפיינים כאלה נמצאת במקום גבוה על סולם חומרת עבירות הניגזה בפיזיות, ועקרונית היא יכולה לשכל גם עבירה של סיכון לח"י אדם במידה בנתיב תחבורה.

העובדת שהאירוע הסתיים ללא נפגעים בגוף ובנפש אינה צריכה לעמעם את הסיכון שהמערער יצר בהתנהגותו לח"י אדם. כל אחד מהמצבים המתוארים יכול להסתיים בתאונה שתוצאותיה יכולים להיות חמורות.

שירות המבחן המליץ להטיל על המערער עונש שמרכיביו העיקריים הם צו מבנן ושירות ל佗עלת הציבור. אולם מטיב הדברים, שירות המבחן מתמקד בצריכי הנאשם וביטחתו וחווית דעתו הינה בבחינת המלצה בלבד. בית המשפט הגוזר את הדין פועל בתוך מסגרת חוקית מחייבת, המבנה את שיקול הדעת בענישה, ועלוי לקחת בחשבון שיקולים רבים

ומגונים, שבמרכזם האינטראס הציבורי ועקרון הಹילה. ובמקרה זה, נוכח מכלול הנתונים והנסיבות הנוגעים לעניין, החלטת בית המשפט קמא שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן, נכון.

בסוף דבר על העונש להلوم את חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם, תוך התחשבות בתנאיו ונסיבותיו של הנאשם. כאן, עשוי העבירות של המערער בנסיבותיהם חמורים, ומידת אשמו של המערער גבוהה. עונש המאסר שהוטל על המערער הולם ומידתי. איננו מוצאים עילה להתערב בו.

הערעור נדחה.

ניתן והודיע היום א' אדר
תשפ"ג, 22/02/2023
במעמד הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט, סגן
גיל דניאל, שופט
יובל ליבדרו, שופט
הנשיאה